

Tenkidlere Açık Olmak ve Olabilmek

- Aziz kardeşlerim, üstadınız lâyuhtî değil. Onu hatâsız zannetmek hatâdır... Kardeşlerim ve ders arkadaşlarım, Benim hatamı gördüğünüz vakit serbestçe bana söylemeniz mesrur olacağım. Hattâ başıma vursanız, “ Allah razı olsun ” diyeceğim. Hakk’ın hatırını muhafaza için başka hatırlara bakılmaz. Nefs-i emmârenin enaniyeti hesabına, Hakk’ın hatırı olan bilmediğim bir hakikatı, müdafaa değil, alerre’si vel’ayn kabul ederim...(Barla:97)
- Zaten Risâle-i Nur’un bize verdiği ders de, hakikat-i ihlâs ve terk-i enâniyet ve dâima kendini kusurlu bilmek ve hodfûrûşluk etmemektir. Kendimizi değil, Risâle-i Nur’un şahs-ı mânevîsini ehl-i îmâna gösteriyoruz. Bizler, kusurumuzu görene ve bize bildirene -fakat hakikat olmak şartıyla- minnettar oluyoruz, “ Allah razı olsun ” deriz. Boynumuzda bir akrep bulunsa, ısırmadan atılsa, nasıl memnun oluruz; kusurumuzu -fakat garaz ve inat olmamak şartıyla ve bid’alara ve dalâlete yardım etmemek kaydıyla- kabul edip minnettar oluyoruz. (Emirdağ-I:46)
- İki sene evvel benim hakkımda bir müdür sebepsiz, gıyâbımda tezyîfkârâne, hakâretli sözler söylemişti. Sonra bana söylediler... Eğer onun tahkiri ve beyân ettiği kusurlar şahsıma ve nefsim aittir ise, Allah ondan râzı olsun ki, benim nefsimin ayıplarını söyler. Eğer doğru söylemiş ise, beni nefsimin terbiyesine sevk eder ve gururdan beni kurtarmaya yardımcıdır. Eğer yalan söylemiş ise, beni riyâdan ve riyânın esâsı olan şöhret-i kâzibeden kurtarmaya yardımcıdır. Evet ben nefsim ile musâlâha etmemişim. Çünkü, terbiye etmemişim. Benim boynumda veya koynumda bir akrep bulunduğunu biri söylese veya gösterse, ondan darılmak değil, belki memnun olmak lâzım gelir. (16.M:67)

En müthiş maraz ve musibetimiz, cerbeze ve gurura istinad eden tenkittir. Tenkidi eğer insaf işletirse, hakikati rendeçler. Eğer gurur istihdam etse, tahrip eder, parçalar. (Hutbe-i Şamiye)